

Не сам - Джерело

Написав Лобань Ярослав
Неділя, 30 червня 2019, 10:04

Ось перший крок... а другий вже не сила,
Не віриться, хоч поряд Він стоїть,
І думку страх в мені свою посіяв -
Що зараз проковтне безодня в мить...

Був у човні, як всі боявся шторму,
Аж раптом промінь світла у пільмі,
І де поділись кляті страх і втома:
"Дозволь до Тебе Господи піти?!"

І Ти дозволив, Боже неймовірно,
Вода мене тримала мов земля!
Бо я ж єством усім Тобі повірив...
Та сумнів зупинив, тому й заляк.

Був перший крок... а другий вже не сила,
Коли з безоднею на самоті,
Але рука Господня підхопила,
Щоб поряд з Ним я далі зміг іти...